

se zvláště poskytovati finanční pomoc ústavům zdravotním a sociálním a ukládati část jmění v zápůjčkách veřejných. Sociálně pojišťovací ústavy měly by užívatí zdravotní zařízení již existující a zakládati svá vlastní zdravotní zařízení, dovoluje-li to jejich finanční situace; v tomto případě otázka rozdělení povinností mezi nositeli pojištění nemocenského a nositeli dlouhodobého pojištění důchodového je závislou od závazků, které ukládá zákon jednotlivých států různým nositelům tohoto pojištění, pokud se týče jednotlivých léčebných dávek. Konečně se doporučuje spolupráce ústavů sociálního pojištění na rozšíření zdravotních zařízení buď poskytováním zápůjček veřejným korporacím anebo zakládáním vlastních zdravotních zařízení.

Dr. Jindřich.

PROGRAM MEZINÁRODNÍ KONFERENCE PRÁCE V ROCE 1934.

Podle sdělení Mezinárodního úřadu práce má se Mezinárodní konference práce, která má být zahájena 11. května 1934, zabývatí těmito otázkami:

1. Zkrácení pracovní doby na 40 hodin týdně (druhé čtení).
2. Pojištění proti nezaměstnanosti a různé druhy péče o nezaměstnané (druhé čtení).
3. Úprava klidu práce a střídání pracovních směn v automatické výrobě tabulového skla (druhé čtení).
4. Zachování čekacích dob v invalidním, starobním a pozůstalostním pojištění pro dělníky, kteří přesídlí z jedné země do druhé (první čtení).
5. Částečná revise (rozšíření) úmluvy o náhradě za nemoci z povolání.
6. Zaměstnávání žen pracemi pod povrchem v dolech (první čtení).
7. Částečná revise úmluvy o noční práci žen.

Prvá tři čísla programu byla projednávána již na Mezinárodní konferenci práce v r. 1933 v prvním čtení a bylo rozhodnuto, že mají být vyřízeny v roce 1934 přijetím úmluv nebo doporučení.

O zachování nároků v sociálním pojištění bude konferenci předložena zpráva o stavu zákonodárství a o praxi v různých státech. Konference pak rozhodne, zda otázka má být definitivně řešena; k definitivnímu řešení došlo by ovšem až v roce 1935, ježto platí zásada dvojího čtení.

Částečná revise úmluvy o odškodnění nemocí z povolání je připravena tak, aby mohla být konferencí definitivně vyřízena ihned. Seznam nemocí z povolání, které mají být odškodňovány, má být rozšířen o několik dalších nemocí.

O zaměstnávání žen pracemi pod povrchem v dole má být provedeno první čtení; bude-li rozhodnuto o mezinárodní úpravě této otázky kladně, byla by provedena nejprve dotazníková akce, takže by k mezinárodní úpravě mohlo dojít až v roce 1935.

Částečná revise úmluvy z r. 1919 o noční práci žen má se omezit na dva přesně vytyčené body. Konference má rozhodnouti, zda ze zákazu noční práce mohou být vyňaty ženy, zastávající dozorcí či vedoucí místo, které nekonají manuální práce. Má být také umožněno, aby ve výjimečných případech bylo lze období zákazu noční práce posunouti o jednu hodinu.

Na konferenci bude také podána obvyklá výroční zpráva ředitele Mezinárodního úřadu práce, zpráva o provádění ratifikovaných úmluv a zpráva o provádění národních i mezinárodních veřejných prací v rámci proti nezaměstnanosti.

Dr. Jindřich.

ČSP. JAKO OBCHODNÍ PODNIK se projevila vůči naší redakci v tomto názorném příkladě: redakce zasílá pravidelně svým spolupracovníkům korektury k nahlédnutí. Že redakci našeho měsíčníku je každý den i hodina drahá, rozumí se samo sebou. A proto před necelými dvěma léty zavedli jsme obálky podle vzoru známé pražské tiskárny Orbis se zpáteční adresou, t. j. dělenou obálku v půli se zřejmým tiskem »Tam« a »Zpět«, s tištěnou adresou na vedoucího redaktora i s upozorněním, aby spolupracovník vracející korekturu škrtl silným křížem jasně původní adresu a nalepil zpáteční známku. Protože se stává, že korigující nemá doma

potřebné známky, vkládali jsme ji v průhledném sáčku ke korektuře. Ne-pochybně a jistě i pro poštu zcela vhodné opatření, dobře fungující nota bene v Praze u Orbisu a nadto u nás téměř dvě léta. Ale chyba lávky! Především měsíc celou zásilku nám poštovní úřad Brno 2 vrátil, nic se neohlížeje, že zdržuje naši práci. Vskutku také jsme se zdrželi o celé tři dny. Ale protože na ty právníky, kteří přece jsou kde komu nepříjemní, musí se jít úředně, šlo se na nás s paragrafy. A tak jsme dostali tento výnos: »Zpět! 1. Úprava adresní strany obálky jest dle § 4 odst. 4. lit. a. b. listovního sazebníku nepřipustna. — 2. Dle téhož sazeb. § 5 odst. 3. a) nesmějí se v otevřené obálce zasílati neoražené (podtrženo!) nebo orážené pošt. známky. Podpis nečitelný, razítko Brno 2, 23. XI. 33. — 22. — 10.« (Dokladem na požádání posloužíme.) Pochopitelně, že redakce úplně zmlkla, když se dozvěděla, jaký delikt páše už 2 léta. Když jsme se vzpa-matovali, podivili jsme se, proč revisní orgán nedostal úřední »nos«, že tohle trpí dvě léta, a pak zjistili jsme si: ad 1. že § 4 odst. 4. lit. a, b nic nepřikazuje, nýbrž jen doporučuje přepis zpáteční adresy, ad 2. že je zcela notorické, že tu nešlo o zasílání poštovních známek, tedy cenin po-dle § 5 odst. 3. lit. a, neboť je samozřejmé, že těch 30 hal. není úplata za korigování.

Ale mýlil by se, kdo by myslil, že jsme podali stížnost. Co by nám totiž bylo platné, i když by nám nadřízená instance pošt. úřadu Brno 2 dala za pravdu. Udělá-li nám nějaký poštovní zřízenec tuto věc zase, mů-žeme si stěžovati znovu, ale nikdo nám nenahradí, ani obchodní podnik ČSP. ztrátu času, leda že by nám zaplatil náhradu škody nákladem ce-lého čísla. A tak majíce s poštou zkušenosti i jiné, na příklad pokud jde o expedici v administraci, kde málem už si to budeme vozit sami, a pošta bude vybírat jen poštovné, příště to uděláme s korekturami složitěji, aby na nás nikdo z tohoto obchodního podniku nemohl. Divte se pak, že sku-tečný obchod nerekuruje. Je to také jeden důvod jejich deficitního hos-podářství.

Red.

O NEZAMĚSTNANOSTI A PRODLOUŽENÍ ŠKOLNÍ NÁVŠTĚVY přednášel dne 30. listopadu 1933 Ing. Rosa v Sociálním ústavu českoslo-venské republiky. Nezaměstnanost není dnes již zjevem přechodným; i když poměry odbytové se zlepší a stanou se normálními, přece neza-městnanost udrží trvalý pokrok techniky a průmyslový rozvoj všech států. Tuto nezaměstnanost lze zmenšiti zmírněním přílivu zemědělského dorostu do měst, zintenzivněním zemědělské výroby, kolonizací velkých statků, odlesněním a odstraněním anarchie v průmyslovém podnikání. Zbytek nezaměstnaných není však možno ponechat v dnešním stavu trvalé krise již z důvodů mravních. Proto je třeba rozdělití celkové množ-ství práce stejnoměrně na všechny osoby práce schopné a poměrně zmen-šiti pracovní povinnost jednotlivce. K tomu mohou vésti dvě cesty. Zkrá-čení pracovní doby denní a zkrácení pracovní doby celoživotní. Bude třeba snížit počet pracovních hodin radikálním způsobem, aby dvojí smě-nou se hospodárně využilo zařízení závodů při snížení nepřímých výloh. Při zkrácení doby celoživotní práce je třeba buď snížit dosavadní věko-vou hranici pro nárok na důchod starobní nebo také posunouti začátek pracovní doby ze 14 na 15 let. Pravděpodobně bude třeba pomýšletí na obojí způsob zkrácení celoživotní doby pracovní. Pozdější nastoupení do práce vyžadovalo by buď prodloužení školní docházky o jeden rok, na což dnes není naděje, nebo by bylo třeba posunouti věk, ve kterém dítě počíná navštěvovati školu na sedmý rok. Toto opatření doporučují lékaři a učitelé zejména také ze zdravotních důvodů. Přednášející vyslovil se také pro značnou redukci pracovní doby dělníků od 14 do 16 let; vhodná opatření mohla by tu stanovit pracovní podmínky. Toto opatření mělo by zcela určitě za následek vývin zdatnější pracovní mládeže, takže pak teprve by se mohla náležitě uplatnit všechna sociální, kulturní a tělový-chovná zařízení pro mládež.

Dr. Jindřich.

SOUDNÍ PRAXE KANDIDÁTA ADVOKACIE NEZAKLÁDÁ POMĚR SLUŽEBNÍ. (Výtah z rozsudku vrchního pojišovacího soudu v Praze ze